

Da imidlertid kun faa af Borgerraadsmedlemmerne vare det danske Sprog mægtige, blev det ved allerh. Rescr. af 22de Septbr. 1758 bestemt, at Landssthingsretten paa St. Croix skulde ansees som complet, hvad enten den besto af Landsdommeren og 1 eller 2 Assessorer, eller af Landsdommeren alene, dog at det saavidt muligt skulde paasees, at der var 2 Assessorer, hvortil i fornødent Fald udenfor Borgerraadet kunde constitueres 1 eller 2 beqvemme lovkyndige Assessorer. Med Hensyn til Underinstanterne er det i det Væsentlige forblevet overeensstemmende med den ovenangførte Organisation; derimod indtraadte for Ovreinstansens Vedkommende en betydelig Forandring, idet Landssthingsretterne ophævedes ved Forordning af 25de Mai 1804, og istedetfor samme indførtes en Landsøverret for familige Der, der skulde bestaae af en Justitiarius og 2 Assessorer, en Justitssecretair og 2 Copister; for at holde den Kongl. Kasse skadesløs for de forøgede Beføstninger, bleve samtidigt endeel af Ovreretsgebyrerne forhøiede. Ligesom en saadan Forhøielse af Retsomkostningerne for de Private, alene i det angivne Niemed, neppe kan ansees i sig principrigtigt, viste det sig ogsaa efter Tilbagegivelsen af Colonierne, som fra 1807 til 1815 havde været besat af de Engelske, at de med Ovreretten forbundne Udgifter desuagtet oversteg Beløbet af de indkomne Retsgebyrer, og da det ansaaes utilraadeligt yderligere at forhøie disse, søgte man at tilvejebringe Besparelse ved at forene Dommer-Embederne i Retten med andre Forretninger, deels i deels udenfor Retten. Ifølge Kgl. Rescr. af 4de Februar 1820 blev saaledes Justitiarius-Embedet forenet med den lovkyndige Regjeringsraads; 1ste Assessor med Skifteforvalter-Embedet i Christiansteds Jurisdiction, og 2den Assessor med Justitssecretariens, saaledes at det hele Contorhold blev ham overdraget imod en aarlig Godtgørelse. Ved denne Organisation af Ovreretten, som har bestaaet indtil de seneste Aar, blev allerede det Princip forladt, der laa

til Grund for denne Domstols Oprettelse, saavel som for Oprettelsen af de tilsvarende Domstole i Moderlandet, nemlig ved dens Medlemmers Uafhængighed og dens collegiale Sammensætning at tilvejebringe en større Garanti for dens Upartiskhed og Dygtighed, end den, som havde med Hensyn til de kun af en Enkelt beklædte Underdomstole. Ved en Sammenligning med Moderlandets Ovreretter maa det derhos fremhæves, at det saaledes indskrænkede Antal Medlemmer, hvoraf den vestindiske Ovreret bestaaer, vil kunne medføre, at Dissenterne mere end ellers inhæreses og derved svække Tilliden til Retten og ophæve de enkelte Tilfordnedes moralske Ansvarlighed for Dommen, hvortil kommer en anden Omstændighed, der fornemmelig skader en af flere Medlemmer bestaaende Domstol i Colonierne, nemlig de hyppige efter Forholdenes Natur uundgaelige Constitutioner, deels paa kortere deels paa længere Tid, ja endog paa Aaremaal, hvilke, foruden at medføre Retspersonalets idelige Omkifstning, tillige gjøre det umuligt, at Medlemmerne altid kunne være i Besiddelse af den fornødne Qualification. Det er neppe at paatvivle, at denne saaledes i flere Henseender uheldige Forandring i Ovrerettens Sammensætning har, i Forening med Etendommenes formindskede Værdi og den i det Hele aftagne Bestand, medvirket til det Resultat, som har vist sig, idet Antallet af de for Ovreretten behandlede Sager saavel som Beløbet af Retsgebyrerne har aftaget meget betydeligt.

Antallet af de ved Ovreretten behandlede Sager, der i 1821 var 11 Justitssager, 120 civile Sager og deraf 3 Mortificationsager, og i det følgende Aar 13 Justitssager og 65 civile Sager, deraf 1 Mortificationsager, er successivt aftaget saaledes, at der i 1849 kun behandlede 10 Justitssager og 14 civile Sager, deraf 2 Mortificationsager, for Ovreretten.